

Slováček

Ročník: 15

září–prosinec 2020

Číslo: 60

Editorial:

Milí čtenáři Slováčku,

navzdory všem překážkám, které nám rok 2020 kladl do cesty, vzniklo další číslo školního časopisu. A rovnou jubilejní – šedesáté!

Jsem velmi potěšena, že právě naše časopisové kulatiny nezůstávají se svým výročím o samotě, ale právě toto číslo je plné dalších významných výročí. A když říkám významných, myslím opravdu VÝZNAMNÝCH!

Rok 2020 přinesl připomínky několika známých osobností, které naši republiku proslavily po celém světě a které by se žily velmi zajímavých kulatin.

V listopadu jsme si připomněli 350 let od úmrtí Jana Amose Komenského, 150 let od zesnutí Karla Jaromíra Erbena, hned v lednu 130 let od narození Karla Čapka, a dokonce plných 100 let od napsání jeho slavného dramatu R. U. R. V minulých číslech jsme si zavzpomínali také na další osobnosti, rok 2020 je tedy více než bohatý svými vzpomínkami.

Dovolte mi, abych nyní popřála našemu školnímu časopisu mnoho spokojených čtenářů, ale i přispěvatelů. Aby stále přinášel zejména pozitivní zprávy a byl vždy plný zajímavých textů i fotografií našich šikovných žáků.

Vám čtenářům přeji hlavně zdraví a chuť do práce.
Šťastný rok 2021!

Pavla Kotoučková

„Roušku, dej si roušku...“

...zpívá kapela Mirai v písničce, díky níž si máme všichni připomenout, jak důležitou má rouška v dnešní době roli a jak moc je potřebná pro ochranu zdraví našeho i našich blízkých, kterými jsou také kamarádi ve škole a v družině.

A tak i proto se naše družinové děti po prázdninách s chutí vrátily k šicím strojům, které po letní pauze přestaly zahálet a rozjely se na plné obrátky.

Paní vychovatelka Henzlová připravila střihy i látky a první odvážlivci se pustili do práce. Všem se dařilo na jedničku, a tak se dnes děti už chrání svými vlastními rouškami. Věřte, že taková rouška vlastnoručně ušitá se nosí s chutí daleko větší! Pokud by někomu z vás rouška chyběla, dejte vědět, naše děti vám zaručený originál rády ušijí ☺.

Text a foto: ŠD

Redakce:

Šéfredaktorka: Mgr. Pavla Kotoučková (PaK)

Redaktoři: ŠD, žáci 9. F, 6. G, 7. H, 9. E, 6. F, 6. G, Renata Wetterová

Úprava: PaK

e-mail šéfredaktorky: pavla.kotouckova@zsbce.cz

Celé barevné vydání najdeš také na webu naší školy:

<http://zs.boskovice.cz/zs3/casopis.htm>

Barevné rámečkování

Ještě dřív než se školní rok přehouppl do svého druhého měsíce, který nám opět přinesl neradostná omezení, stačili se všichni naši školáčky rozkoukat a prvňáčci v družině zabydlet natolik, že jsme se v jednotlivých odděleních pustili do obnovy naší galerie autoportrétů.

Barevné rámečky s obrázky se už staly neodmyslitelnou součástí pavilonu školní družiny a na jejich aktualizování se vždy na počátku školního roku moc těšíme.

I letos se autoportréty všem skutečně povedly, jen společnou slavnostní vernisáž jsme vzhledem k hygienickým opatřením uskutečnit nemohli, a tak si každé oddělení uspořádalo své vlastní malé zahájení naší celoroční výstavy.

Text a foto: ŠD

Karel Jaromír Erben

150 let od úmrtí

(PaK) – Dne 21. listopadu jsme si připomněli 150 let od chvíle, kdy zesnul český folklorista, básník, spisovatel, historik, archivář a právník Karel Jaromír Erben.

S touto osobností se setkávají v průběhu školní docházky všechny děti, a to především díky jeho pohádkám a baladám. Právě balady (pochmurné básně s až tragickým koncem) si vzali na mušku žáci 9. F a v období distanční výuky si nejen zopakovali definice mnohých literárních žánrů, mezi něž balada také patří, ale dokonce ji přebásnili do podoby romance, tedy literárního žánru opačného. Žáci si tedy jasně uvědomili, jaký je mezi baladou a romancí rozdíl.

Jak se deváťákům podařilo stát se na chvíli poetou, si můžete přečíst v následujících ukázkách. Balada pochází z pera K. J. Erbena, přepracovaná romance je pak jejich vlastní tvorbou. Pojďme si tedy zavzpomínat na nejznámější balady – Vodník a Polednice.

1/ Vodník

(...)

Ráno, raničko panna vstala,
prádlu si v uzel zavázala:
„Půjdu, matičko, k jezeru,
šátečky sobě vyperu.“

„Ach nechod', nechod' na jezero,
zůstaň dnes doma, moje dcero!
Já měla zlý té noci sen:
nechod', dceruško, k vodě ven.“

Perly jsem tobě vybírala,
bíle jsem tebe oblíkala,
v sukničku jako z vodních pěn:
nechod', dceruško, k vodě ven.“

Bílé šatičky smutek tají,
v perlách se slzy ukrývají,
a pátek nešťastný je den,
nechod', dceruško, k vodě ven.“-

Přepracovaná verze

Ráno, raničko jsem vstala,
vlasy své do šátku uvázala.
„Půjdu, maminko, k potůčku,
projdu se přes rozkvetlou loučku.“

„I projdi se, děvenko, na čerstvý vzdoušek,
nadechni se vůní velký doušek.
Procházka ti jen prospěje,
být doma zavřená ti nijak nespěje.“

I kráčím si to po trávě bosa,
ze stébel padá ranní rosa.
Tu přede mnou jde chlapec zdatný,
ach, krásný je, jako jiný žádný.

Láska na první pohled to je,
svět teď pro oba krásnější je.

Obrázek: www.artbohemia.cz/cs/grafiky-tisky/16477-vodnik-kytice-1940-.html

Polednice – přepracováno

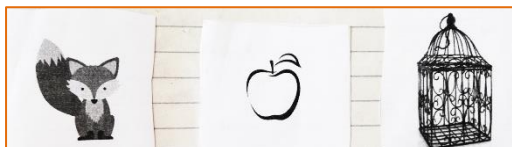
*U lavice dítě stálo
křičelo a jásalo.
Pepo, Pepo, co se stalo,
od maminky se ozvalo.*

*Poledne v tom okamžení
táta přijde z roboty.
Prý má nějaké překvapení,
táta přines dobrotu!*

	Přepracovaná verze
2/ Polednice	
U lavice dítě stálo, z plna hrdla křičelo. „Bodejž jsi jen trochu málo, ty cikáně, mlčelo!	U lavice Bára stála Na muže se těšila Jestli jí přinese kytku Kde má vázu řešila.
Poledne v tom okamžení, táta přijde z roboty: a mně hasne u vaření pro tebe, ty zlobo, ty!	Poledne v tom okamžení, manžel přijde z roboty: a mně hasne u vaření a já chci nové boty!
Mlč, hle husar a kočárek - hrej si - tu máš kohouta!“ - Než kohout, vůz i husárek bouch, bác! letí do kouta.	Chci být pro muže dnes krásná — boty mám jak pro kohouta — a tak je to už věc jasná boty letí do kouta...
A zas do hrozného křiku - „I bodejž tě sršeň sám! - že na tebe, nezvedníku, polednici zavolám!	Těším se na romantiku nikdo nechce zůstat sám Zvedne mobil v okamžiku — manželovi zavolám — !
Pojď si proň, ty polednice, pojď, vem si ho, zlostníka!“ A hle, tu kdos u světnice dvěře zlehka odmyká.	Večer zapálíme svíce, čas tak rychle utíká!“ A hle, tu kdos u světnice dvěře zlehka odmyká.

Erbenovo baladické dílo jsme si také připomněli navíc i ve filmové podobě a pevně věříme, že se život brzy vrátí do normálu, abychom zase mohli navštívit i Divadlo Radost a jeho výborně zpracovanou jevištní podobu několika Erbenových balad.

K osobnosti K. J. Erbena se vrátili také žáci 6. ročníku v rámci učiva o pohádkách. Pracovali s texty i filmovými ukázkami Erbenových pohádek. Jedním z úkolů bylo vytvoření obrázkové šifry k jakékoli z jeho sesbíraných pohádek. Poznáte, o jakou se jedná na těchto šifrách?

název pohádky:

1/

2/

3/

Text a foto: Pavla Kotoučková

Bytosti naší fantazie

V rámci hodin slohu jsme ještě v době výuky ve škole probírali charakteristiku osoby.

V období distanční výuky jsme se inspirovali Lichožrouty P. Šruta, který vymyslel tyto bytůstky, a pokusili jsme se vytvořit své fantastické bytosti s jejich dobrými i špatnými vlastnostmi. Zároveň jsme se je pokusili nakreslit.

POTMĚCHMAT

Potměchmat je tvor podobný člověku, ale je velmi malý. Schovává se v koutech pokojů nebo pod postelí. Myslím si, že určitě žije v každém domě nebo bytě.

Na jeho šiřaté hlavě mu roste málo vlasů, tím pádem uši vypadají větší a špičatější. Různě velké oči má proto, aby mohl přivířít jedno oko a nesebral vše, co se všude válí. Pupík mu vylézá ven z trika, jeho dřevými botami mu lezou palce ven. K velikosti svého těla mu narostly výjimečně velké pacičky. Ocásek má tenký a na konci rozřepený jako štětka.

Má velkou vnitřní sílu, která ho popohání kupředu. Je velice lstivý a zákeřný. Jeho trpělivost je nekonečná a tiše vyčkává a sedí. Čeká, až se začnou v pokoji hromadit různé věci a jedna věc leží na druhé a začíná si mnout jeho pacičky. Jeho škodolibost nemá hranice.

Někdy jsem na něj naštvaná, protože ráno nemůžu najít některé věci. Ale díky němu jsem pořádná a snažím se dávat věci na své místo.

Kristýna Páralová 7. H

NŮŽKYTNÍK

Nůžkytník! Tohoto tvora jsme pojmenovali už před léty. Jméno Nůžkytník vystihuje fakt, že se nám ztrácí nůžky. Je jedno jaké, jestli na papír, na látku či na nehty. Nejraději má asi na nehty.

Vyskytuje se nejvíce v domácnostech, ale i v kancelářích nebo ve školních třídách, družinách.

Jeho tělo je malinké a pokryté šupinkami, čím víc nůžek sní, tím víc šupinek mu na těle vyrazí.

Je obrněný jako malý tank. Nůžkytník je menší postavy asi 30 cm, očka má vypouklá a vždy v pozoru, aby mu žádné nůžky neunikly. Významnou částí hlavy je tlama a v ní kovové špičáky, jimiž nalezené nůžky rozdrtí. Když uslyší větu „Kde jsou nůžky?“ v momentě je pryč i s nůžkami.

Nemám ho rád, protože věčně hledám nůžky.

Tobiáš Adámek 7. H

KNIHOMOL

Jednoho dne jsem otevřel knihu a zjistil jsem, že je provrtaná od Knihomola. Jestli nevíte, kdo je to Knihomol, tak poslouchejte.

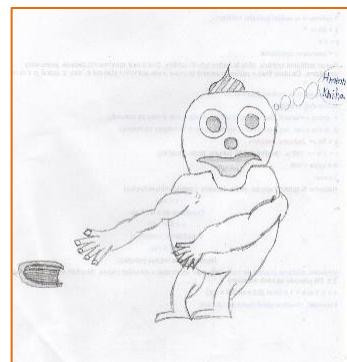
Knihomol měří 2 až 4 centimetry. Jeho zavalité tělo mu umožňuje se rychle kutálet z jednoho rohu pokoje na ten druhý. Má dlouhé ruce, aby dosáhl na všechny knihy. Na každém prstu je přísavka, která mu slouží k lezení na vyšší policičky s knihami. Krátké silné nohy mu pomáhají k

dobrému odrazu, takže si může pro knihu i vyskočit.

Je plachý, a proto čeká, až je v pokoji tma. Je vybíravý. Nemá rád romány a horory, ale za to miluje pohádky a pověsti. Na těch si opravdu smlsne.

Jsem rád, že ho mám v pokoji, alespoň nemusím čistit tolik knih.

Martin Kolář 7. H

Žlutí jezdí na zelenou

V prvním říjnovém týdnu se děti ze žlutého oddělení ve školní družině na pracoviště Slovákova bavily a zároveň vzdělávaly v týdenním projektu „Žlutí jezdí na zelenou.“

Během projektového týdne se děti ze žlutého oddělení učily poznávat dopravní značky, dopravní pravidla pro řidiče, cyklisty i chodce. Luštily kvízy, hrály si na učitele dopravní výchovy a také malovaly a vyráběly velké dopravní značky.

Nejvíce si děti užívaly na našem venkovním in-line hřišti, kde si vytvořily provizorní silnici a hledaly správná místa na umístění dopravních značek. Zkoušely, kde a proč dopravní značku umístit a jak se musíme před danou značkou chovat na silnici a na co nás značka upozorňuje.

Zaslouženou odměnou byl poslední dopravní den, kdy si děti donesly své koloběžky a všichni jsme si zajezdili na naší in-line dráze jako opravdoví řidiči, kteří umějí dopravní značky, dodržují pravidla pro řidiče a chodce.

Děti zvládly celý projekt s úsměvem a radostí, obohaceny o nové vědomosti a zážitky. 😊

Text a foto: Gabriela Klevetová

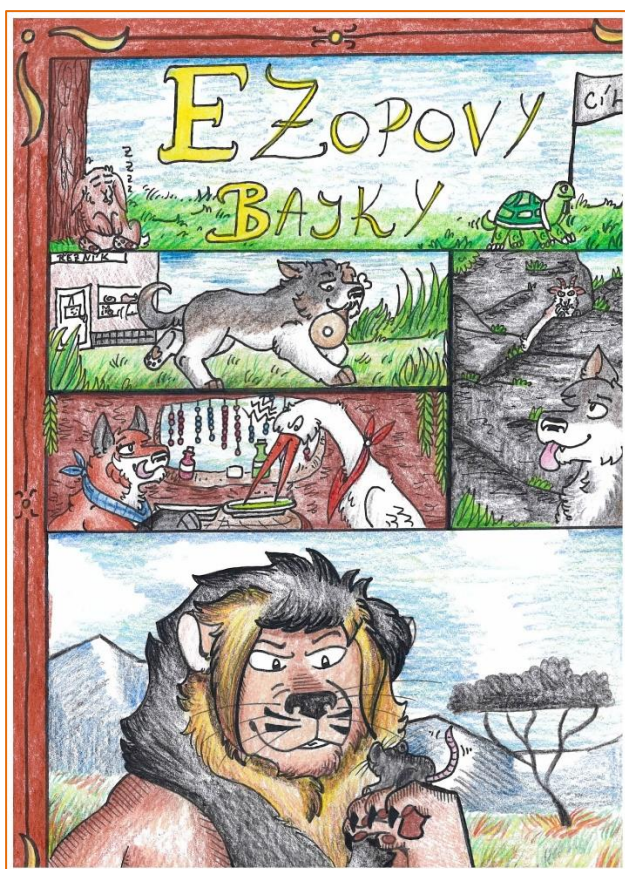
Život za časů Pána Ladislava z Boskovic

(PaK) – Od soboty 10. 10. 2020 probíhala v Muzeu regionu Boskovicka výstava výtvorů ze soutěže Život za časů pána Ladislava z Boskovic věnovaná k 500. výročí jeho úmrtí.

Také mnoho našich žáků se soutěže zúčastnilo. Tady jsou jejich umístění:

- ✓ Žáci 7. F – Kristýna Dostálová, Jan Hartl, Viktor Jura – kolektivní práce „Stroj času“
- ✓ Ondřej kopečný (6. F) – kategorie 3.–5. třída
- ✓ Martin Kolář (7. H) – kategorie 6.–7. tříd
- ✓ Eliška Štefaňáková (9. F) – kategorie 8.–9. tříd
kategorie on-line hlasování – 1. místo
- ✓ Kateřina Ondráčková (7. H) – kategorie on-line hlasování – 2.–3. místo
- ✓ čestné uznání získala Adriana Přichystalová (nejmladší účastnice)

Všem umístěným předali ocenění místostarosta Boskovic Ing. Lukáš Holík a za MAS Boskovicko PLUS paní Lenka Dvořáčková

Eliška Štefaňáková

Kateřina Ondráčková

Jan Amos Komenský

350 let od úmrtí

Od 15. listopadu 1670, tedy dne, kdy v Amsterdamu zemřel Jan Amos Komenský – Učitel národů, v roce 2020 uplynulo 350 let. Toto výročí jsme nemohli opomenout ani přes nepřízeň doby a věnovali jsme se mu částečně při distanční výuce a částečně ve škole.

K 350. výročí úmrtí J. A. Komenského žáci 7. H v českém jazyce zpracovávali informace o významném českém učiteli a spisovateli. Podle zadaných kritérií vyhledávali z různých zdrojů údaje z jeho života a tvorby, které zpracovali jako příspěvek na „padletí“ nástěnku. Nabytých vědomostí využili k dokončení neúplných vět o J. A. Komenském.

Věty začínaly např.:

- Jsem.....,
- Mým domovem je
- Rád se chlubím.....
- Těší mě
- Trápí mě
- atd.

Žáci z těchto informací vytvořili takzvanou „ŽIVOTABÁSEŇ“ a vy si některé z nich můžete nyní přečíst – na padletích nástěnkách jsou k vidění nejen práce žáků, ale také to, jak se žáci naučili pracovat s dalším možným virtuálním prostředím.

J.A. Komenský

- J. A. Komenský byl filosof, pedagog, biskup a učitel národů.
- 28. března 1592
- Vystudoval gymnázium v Přerově, vysoká škola v Herbornu.
- Po studiích kněz a učitel.
- Pobýval v Přerově, Brandýs nad Orlicí, Fulneku, Amsterdamu, Londýně a Stockholmu.
- Díla Labyrint světa, Orbis Pictus, Ráj srdce, Dvěře jazyků otevřené, Didaktika velká
- Rok úmrtí 15. listopadu 1670
- Tobiáš Adámek

Životabáseň

Jsem biskup Jednoty bratrské.
 Mým domovem je česká zem.
 Rád se chlubím, že se mi říká Učitel národů.
 Nerad prozrazuji, že jsem měl tři manželky.
 Často se mi zdá, že mám svou vlastní školu.
 Těší mě, že jsem napsal mnoho knih.
 Trápí mě, že mně shořel v Lešně slovník Poklad jazyka českého.
 Přeji si, abych se mohl vrátit zpět do Čech.

Martin Kolář 7. H

Životabáseň

Jsem poslední biskup Jednoty bratrské,
 myslitel, filozof, spisovatel, pedagog.
 Mým domovem je Přerov, Fulnek, Brandýs nad Orlicí.
 Rád se chlubím chytrostí.
 Nerad prozrazuji svá tajemství.
 Často se mi zdá, že nemám naději na lidskou pomoc ani radu.
 Těší mě posuny ve vzdělání, zájem o má díla.
 Trápí mě smrt rodičů, první ženy a dětí.
 Přeji si vzdělanou Evropu a lid.

Štěpán Novák 7. H

Ukázka padletých nástěnek:

2 comments

- Renata Wetterová 17 dní biskup čeho
- Renata Wetterová 17 dní názvy děl velkým písmenem

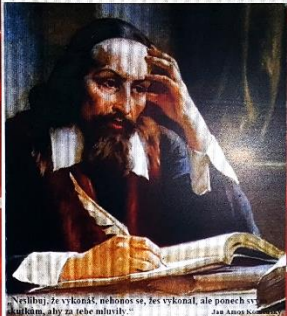
Přidat komentář

Anonym 17 dní

J.A. Komenský

Narození 28. března 1592
Úmrtí 15. listopadu 1670
Povolání: spisovatel, filosof
Označuje se: Učitel národů
Studia: Gymnázium v Přerově, vysoká škola v Herbormu, univerzita v Heidelberg
Místa pobytu: Amsterdam, Uherský Brod, Fulnek...
Díla: Orbis Pictus, Dvěře jazyků otevřené, Labyrint světa a ráj srdce...
Eliška Krátká

★★★★★ (1)

Přidat komentář

Anonym 17 dní

Jan Amos Komenský

- Učitel národů
- Narodil se 28. března 1592 v Nivnici
- Studoval : Gymnázium v Přerově, protestantskou univerzitu v Německu
- Po studii působil v Přerově jako kněz a učitel
- Místa pobytu: Přerov, Fulnek, Brandýs nad Orlicí, Lešno/Polsko/, Londýn/Anglie/, Amsterdam/Nizozemsko/.
- Pedagogické názory: prosazoval vzdělání pro všechny, bohaté i chudé, chlapce i děvčata, prosazoval "škola hrou" - názorné vyučování.
- Díla: Didaktika Velká, Orbis Pictus - Svět v obrazech, Labyrint světa a ráj srdce, Informatorium školy mateřské, Kšaft umírající matky jednoty bratrské.
- Umřel 15. listopadu 1670, pohřben v nizozemském Naardenu.

Tomáš Zatloukal

★★★★★ (1)

Přidat komentář

J. A. Komenský

- Byl učitel, kněz a částečně i spisovatel. Byl označován jako učitel národů.
- Rok narození: 28. 3. 1592.
- Studoval v latinsko bratrské škole v Přerově, vysoká škola v Herbormu a také univerzita v německém Heidelbergu.
- Lešno, Přerov, Amsterdam, Uhry, Švédsko.
- Díla: Labyrint světa, ráj srdce, Kancionál, Listové do nebe, Kšaft umírající matky jednoty bratrské, Obecná porada o nápravě věcí lidských.
- Rok úmrtí: 15.11.1670
Kristýna Zouharová

★★★★★ (1)

1 komentář

J.A. Komenský

~Povolání:spisovatel,jazykovědec,pedagog,teolog,presbyter,vědec,filozof,učitel a vychovatel, označoval se jako učitel národa

~rok narození:28. března 1592

~studia:Roku 1608 začal studovat na latinské škole (gymnázium) v Přerově, odkud v roce 1611 odešel na vysokou školu do Herbormu. Již při studiu začal pomáhat profesoru teologie a nejmladšímu členu profesorského sboru Johannu Heinrichu (Janu Jindřichu) Alstedovi s pracemi na obecné encyklopedii.

~místa pobytu:Uherský Brod,Strážnice,Nivnice Přerov,Herborn,Heidelberg,Lešno,Londýn ,Amsterdam,Stockholm,Elblag,Blatný potok,Brandýs nad orlicí,Bílá Třemešná,Horní Branná

~díla:Didaktika velká,Labyrint světa a ráj srdce,Orbis pictus

~rok úmrtí:15. listopadu 1670.
Fedakar Ergin

<https://images.app.goo.gl/gakm2sFqE8LcesDd7>

★★★★★ (1)

1 komentář

Renata Wetterová 7 dní

Ríká se mu učitel národů.

-Narodil se 28. března 1592.
Studoval na latinské škole v Přerově, potom na vysoké škole v Herbormu.
Byl to učitel, kazatel a biskup Jednoty bratrské

Pobíval v Přerově a Fulneku. (ČR)
V zahraničí - Polsko (Lešno), Anglie, Švédsko, Uhry, Nizozemí (Amsterdam)

Pedagogické názory:

- odmítal tělesné tresty
- při vyučování zdůrazňoval názornost a přiměřenost
- výchova probíhá celý život už od narození

-Díla : Velká didaktika, Informatorium školy mateřské, Svět v obrazech, Škola hrou, Poklad Jazyka českého (slovník, shrobel v Lešně)
-Zemřel 15. listopadu 1670 v Amsterdamu.
Je pohřbený v kostelíku v Naardenu.

J.A. Komenský

byl poslední biskup Jednoty bratrské, spisovatel, filozof, vědec, učitel národů

- narodil se 28. března 1592
- studoval latinskou školu v Přerově, vysokou školu v Herbormu, Univerzitu v Heidelbergu
- bydlel v: Přerov, Fulnek, Brandýs nad Orlicí, Stockholm, Elblag, londýn, Amsterdam
- Labyrint světa, Orbis Pictus
- úmrtí 15. listopadu 1670

Kristýna Páralová

★★★★★ (1)

Přidat komentář

J.A. Komenský

J.A. Komenský byl pedagog, filozof, spisovatel, Učitel národů a biskup Jednoty bratrské

Narodil se 28. března 1592

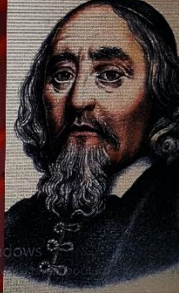
Studoval latinskou školu (gymnázium) v Přerově, Univerzitu v Heidelbergu, vysokou školu v Herbormu.

Býdlel v Přerově, Fulneku, Brandýs nad Orlicí, v Stockholmu, Elblagu, Lo Amsterdamu.

Jeho díla jsou: Labyrint světa, Orbis Pictus, ráj srdce a Didaktika velká

umřel 15. listopadu 1670.

Daniel Malina

★★★★★ (1)

Text a foto: Renata Wetterová

(PaK) – Také 9. F si v několika úkolech připomněla tuto světově známou osobnost, které se snad hlouběji budeme moci věnovat ještě na jaře v rámci prezenční výuky. Po načerpání informací o Učiteli národů mu devátáci vytvořili „diamanty“, v nichž vypíchlí z Komenského života v první polovině věci pozitivní a v druhé části spíše ty s negativním nádechem.

J. A. Komenský
vzdělaný moudrý
učil cestoval reformoval
Školství pro všechny děti.
schovával se utíkal neukazoval se
smutný citlivý
Učitel národů

B. Roupová

J. A. Komenský
moudrý odhodlaný
učil reformoval psal
Snažil se změnit školství.
ztrácel stěhoval se byl odmítán
neoceněný nechtěný
Učitel národů

M. Marková

Jablíčkové dny

Jablka patří mezi nejoblíbenější ovoce malých i velkých, proto jim patřilo ve žlutém oddělení školní družiny hned několik zářijových dnů.

Nejvíce jsme se však těšili na ten, kdy budeme právě z jablíček péct nějakou dobrotu. Volba byla jasná a jednohlasná – nejlepším moučníkem z jablek je přece jablečný závin čili štrůdl! Malí cukráři s chutí váleli těsto, strouhali jablka a přidávali vše, co do dobrého závínu patří. O zbytek práce se postarala trouba v naší kuchyňce, a pak už nezbývalo, než si popřát dobrou chuť při báječné svačince!

Text a foto: ŠD

Pečeme a zdobíme perníčky

Každoroční adventní tradicí dětí ze žlutého oddělení školní družiny je pečení a zdobení vánočních perníčků.

Pečení jsme si společně zpřijemnilí poslechem vánočních koled, vůní upečených perníčků a vánoční atmosférou. Upečenými a nazdobenými perníčky jsme společně nazdobili náš družinový stromeček.

Největší odměnou pro děti bylo upečené perníčky ochutnat, a že se opravdu povedly, dokázaly prázdné talíře.

Text a foto: Gabriela Klevetová

Odpoledne s čerticí

Děti ze žlutého oddělení naší školní družiny se dočkaly i v době plné opatření a omezení.

Dne 4. 12. za námi dorazila hodná čertice, která nám přinesla mnoho pozdravů od Mikuláše a jeho družiny. Donesla nám koš plný dobrot, a protože máme ve žlutém oddělení jen hodné děti, tak naše společné setkání proběhlo v poklidné atmosféře. Čertici jsme potěšili přednesem básniček, říkadel a slibem pěkného chování i v následujícím roce. 🐈 😊

Text a foto: Gabriela Klevetová

Dveře do mého světa...

Žáci 9. E ve svém slohovém úkolu otevřeli dveře do svého světa. Kterými z nich byste chtěli projít vy?

Dveře do mého světa

Tyto dveře by vedly do světa, který se nepodobá tomu našemu. Tento svět by byl rozdělen do několika menších. A každý ten malý svět by se odehrával jako film. Člověk by si mohl vybrat, do jakého světa chce. Každý ten svět by byl v podstatě film a vy v něm měli hlavní roli. Akorát bychom tam nejednali podle scénáře, ale ten scénář bychom sami tvořili. Mohli bychom zakusit, jaké by to bylo například ve světě Harryho Pottera nebo Petra Pana... Prostě ve světě jakýchkoli filmů, které máme rádi. Ta představa, že bychom mohli létat bez pomoci různých strojů a cítit se svobodně, je nepředstavitelná. Je to svět, kde se sny stávají skutečností.

Dražilová Lucie, 9. E

Dveře

V dáli na samém okraji nekonečné prázdnoty a tmy jsem zahlédl malou jiskřičku. Rozběhl jsem se k ní. I když jsem padal únavou, jiskřička se nepřibližovala.

Zpomalil jsem, ale musím jít dál. Pokud se zastavím, propadnu se do temnoty a jiskřička zmizí nadobro. Proto jsem i přes vyčerpání kráčel dál.

Dlouho jsem bezvýsledně putoval prázdnotou. Nemohl jsem se však vzdát jediného přítele, mé naděje. Nohy se mi podlamovaly. Každý ze svalů byl roztrhán na kusy, ale musely jít. Já musím jít dál.

Tu stojím před dveřmi, které, ačkoli jsou temné, oproti tmě, co je obklopuje, září jako jasná hvězda. Po dlouhých letech jsem k nim konečně došel. Konečně se jich mohu dotknout. Ujistit se, že zde stojím. Že to není pouze sen.

Uchopím kliku. Je ledová a velká. Od mrazu ji pustím. Pokouším se dveře otevřít jinak. Ani když mám sedřenou kůži na rukou a vylámané nehty, dveře se nepohnou. Dlaně mě pálí, jako by byly v ohni.

A trvá dlouho, než se přesvědčím a odvážím se opět dotknout kliky. Chladí mé rozžhavené rány. Je to úleva. Velkou kliku sevřu oběma rukama. Tělem mi projede ledový blesk. Usadí se v míše, která ho všemi těmi nervy roznáší až ke konečkům prstů na chodidlech. Cítím veliké napětí. Za malou chvíli už zajisté otevřu ty velké gotické dveře.

Když se pověším na kliku, ona doopravdy povolí a já táhnu velké dveře k sobě.

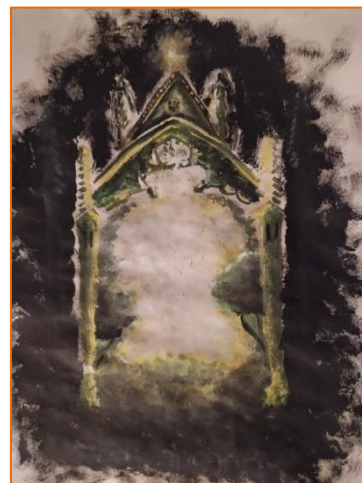
Náhle padám. Pohlédnu na dveře, ale po nich zbyl pouze krásně zdobený portál. Za portálem je oslnivá krajina. Její krása je nedosažitelným cílem každého básníka, hudba krajiny je tóny, které nikdy nezvládne žádný hudebník zapsat do not, její barvy a tvary jsou mimo spektrum lidského chápání, které žádný malíř ani sochař nikdy nezvládne ani vzdáleně napodobit.

Vstávám s pohledem upřeným na tu krásu. Natahuji k portálu své dodrápané prsty. A když se dotknu prvního stébla tráv, propadnu se do temnoty kolem mě.

Z portálu se opět stává pouhá jiskra na okraji nekonečna. Loučím se s tou krásou, ale ne navěky.

Bloudím prázdným temným nekonečnem. Vysíleného mě žene kupředu pouze matná vzpomínka na ony gotické dveře, které na kraji nekonečna čekají, až jimi zase někdo konečně projde.

Text a obrázek: žákyně 9. E

Kouzelné dveře

Kdybych měla možnost otevřít kouzelné dveře, tak bych byla ráda. Přála bych si za nimi vidět jen to dobré. Jak by to bylo pěkné. Svítilo by sluníčko a poletovalo by tam plno ptáčků a motýlků. Lidé by byli usměvaví, zdraví a vstřícní. Děti by se smály, hrály si a učily by se poznávat vše kolem sebe. V mém světě by byl po celé zemi mír a spokojenost. Chtěla bych, kdyby vymizela faleš, neupřímnost, závist a veškerá zlost ze všech lidí.

Karolína Navrátilová

Svět za dveřmi

Za těmito dveřmi jsou stinné i tmavé stránky, protože kdyby v životě nebyly negativní věci, neměli bychom se z čeho poučit. Mír mezi lidmi, abychom si dokázali navzájem pomáhat. Lidé tam mají rádi zvířata a neexistuje tam týrání. Nepoužívají se tady plasty. Lidé myslí na planetu za těmi dveřmi... Je tam většinou hezké počasí, ale občas prší. Obloha je krásně modrá. Stojí tady plno krásných domů. Lidé rozhodují sami za sebe, ozývá se plno smíchu, šíří se tam láska. Všechno se netočí jen kolem peněz. Tak toto je svět za dveřmi.

Andrea Ondroušková

Každý máme svůj svět

Natahuji ruku a otvírám dveře. Jsou starší, ale krásné. V místnosti je chladno, i přesto si sedám na židli vedle okna. A jen koukám, co se děje venku. Mé myšlenky se mísí s realitou a mně se před očima utváří vlastní svět. Když zvednu hlavu vzhůru, vidím noční oblohu natřenou na temně modrou a světýlka. Je jich mnoho, také měsíc, který úplně září. Přemýšlím, co může být tak daleko ve vesmíru. Ale přitom tak blízko. Cokoliv se tam může skrývat.... Možná další životy, jiná a neznámá zvířata a krajina?

My žijeme ale teď a tady, v tuto chvíli, kdy si klademe otázky a často nedostáváme odpovědi. Je ale krásné snít a mít sny!

Adéla Koudelková

Vysněný svět

Každý člověk má svůj vysněný svět. Pojd'te se tedy se mnou podívat na ten můj. Za mými kouzelnými dveřmi spatříte blankytně modré nebe bez mráčků a slunce, které svítí na vrcholky hor. Pod nimi se rozprostírají husté jehličnaté lesy plné hub a lesní zvěře a uprostřed se třpytí hladina jezera doslova přeplněného rybami. A já? Já sedím na velkém molu a všechno to s chutí pozoruji. A je to tak krásné! A když se otočím, uvidím takovou malou, útulnou chatičku. Ano, uhodli jste, tam bydlím já.

Celý den se toulám po lesích a chytám ryby ve svém krásném jezeru. Tak nějak si zkrátka představuji svůj vysněný svět.

Adam Chytrý

Dveře do světa pohody, štěstí a lásky

Přede dveřmi do tohoto světa je rozvinutý kouzelný běhoun. Ten dokáže rozpoznat dobro i zlo v srdcích lidí. Koberec se však svine přede dveřmi a nemůže vstoupit takový člověk, který je zlý, sobecký, prolhaný a hamižný, ... Dobří lidé, následujte do mého vysněného světa. Všichni žijeme v souladu s přírodou a nasloucháme jí. Pěstujeme si vlastní ovoce i zeleninu, vysazujeme v lesích stromy, sušíme sena pro naše zvířata. Dodržujeme tradice, zvyky a vedeme k tomu i své děti. Zpíváme, tancujeme a radujeme se. Každý z nás má jiné zaměstnání a povinnosti. Není tu s námi takový člověk, který by nepracoval nebo nepomáhal druhým. Děti jsou odrazem svých rodičů, proto si tady všichni prožíváme krásný a šťastný život. Lidé si navzájem pomáhají, povídají si, přátelí se, nic si nezávidí a jsou na sebe hodní.

Eliška Kotrhonzová

Karel Čapek

100 let od napsání R.U.R.

(PaK) – V rámci hodin literatury v 9. F jsme si připomněli spisovatele Karla Čapka, který by v roce 2020 dovršil 130 let. K. Čapek zemřel 25. prosince 1938 a jeho jméno je známo malým i velkým.

My jsme si ho tentokrát představili hlavně jako dramatika a předchůdce české vědecko-fantastické literatury. Na mušku jsme si vzali hned 3 jeho díla – Válku s mloky, Bílou nemoc a R.U.R.

Při četbě a rozboru ukázek z těchto děl jsme se zamýšleli především nad etickými otázkami, které se nám nabízely pro společné úvahy. Bílá nemoc nás dovedla také k zamyšlení se nad současnou pandemickou situací, R.U.R zase přispělo k úvahám o přetechnizovaném světě. A ač Čapkova díla vznikala téměř před téměř 100 lety, zjistili jsme, jak jsou jejich myšlenky stále současné.

Drama R.U.R. si mimo jiné zasloužilo naši pozornost také proto, že v roce 2020 je tomu přesně 100 let od jeho vzniku. A tady jsou některé postřehy, které si deváťáci z hodin odnášejí.

Zdroj obrázku: cs.wikipedia.org/wiki/Karel_Čapek

R.U.R. má tenhle rok výročí 100 let.
O slovu robot se jako první zmínil Josef Čapek.
Byla tam láska mezi Primem a Helenou.
 Robot je **O**d slova robota.
Toto dílo je vědeckofantastického žánru.

Roboti se podobali lidem.
Opakem záminky r robotů byla Helena.
Byla znázorněna citlivost a láska Prima k Heleně.
Opravdu zajímavé bylo to, jak K. Čapek vystihl pozdější dobu, aniž by se jí dožil.
Toto dílo je alegorie.

Roboti chtěli ovládat lidi.
 Vyr **O**čí 100 let od vydání knihy.
Bratři Čapkové vymysleli slovo robot.
Tohle dílo je jinotaj.
Utopie je druh fantastické literatury.

RUR je rozumově univerzální robot.
Odhadl, že bude 2. světová válka.
Byvali by roboti vyhubili lidstvo, kdyby nebylo lásky.
O Primovi – první robot.
Toto dílo předpovědělo vznik robotů.

Ka**R**el Čapek předvídal, co se v budoucnu může stát.
 M**O**c je nebezpečná věc
Bojování je mnohdy zbytečné.
O tom, co se stane v budoucnosti, rozhodujeme my.
To, co je zmíněno v knihách Karla Čapka, by se mohlo stát skutečností.

Text: Pavla Kotoučková

Nová slova v jazyce

V češtině jsme se v 6. i 7. ročníku učili o slovní zásobě a tvoření slov. Využili jsme současnou situaci pro hledání nově vzniklých slov.

Právě v krizových situacích, jako je teď pandemie koronaviru, se čeština o nová slova obohacuje. Mnohá vznikají především z důvodu odlehčení vážnosti situace a slouží k pobavení blízkých osob. Některá vznikají odvozováním, jiná skládáním, další zkracováním nebo přejímáním z cizích jazyků.

Našli jsme řadu „koronaslov“, jako např. koronasádlo, koronanovela, koronafuk, koropanda, koronáč, coronaboom, coronanews, koroňátko.

Nejčastěji používané v současné době je slovo rouška, které ale nové není. Ovšem skládáním s jinými slovy se nová slova objevila: Zkus i ty spojit následující slova s jejich významem:

rouškomat	člověk, který nenesí roušku, i když je to nařízeno
rouškokaz	člověk, který nosí roušku všude a pořád
rouškomil	prodejní automat na roušky
hadrouška	použitá, nevypraná a nevábná rouška

Na závěr dvě slova týkající se vzdělávání na dálku, které teď zrovna absolvujeme.

Řadíš se mezi **mimozoomšťany**? (člověk, který vůbec nezvládá online schůzky nebo výuku přes Zoom, Skype, Teams apod.)

Asi ne, protože připojený na Teams jsi byl/a většinou vždy. Ale následující slovo se tě zaručeně týká:)

haranténa – nucený pobyt dětí doma po uzavření škol kvůli koronaviru

Renata Wetterová

(Před)vánoční čas z pohledu kuchyňského spotřebiče

Žáci 9. E se v předvánočním čase zamysleli nad tím, jak toto období mohou prožívat kuchyňské spotřebiče. Na závěr tedy připojují ještě malé slohové ohlédnutí do adventního času.

Mixér

Celý rok pilně pracuji a mixuji vajíčka s cukrem, máslo, mouku a všechny různé ingredience. Je to taková pohodová práce, sem tam něco vymixuji a pak zase oddech. Ale jakmile přijde to období, lidé tomu říkají vánoční čas, tak se nezastavím ani na vteřinku. To mixuji a mixuji, že se pomalu ani nadechnout nemůžu. A jaké stresy z toho mám! Co když něco vymixuji špatně? Budou vinit mě! A co se stane těm, co udělají něco špatně?

No to přesně nevím, ale od mých kamarádů vařeček, příborů a ostatních kuchyňských věcí jsem se dozvěděl, že to je něco strašného! Ani na to nechci myslet! Budu dřít, co mi síly stačí! Však za pár týdnů to zase skončí a já budu mít zase rok klid.

Lucie Dražilová, 9. E

Kuchyňský robot

Nejdříve abych se vám představil, jsem kuchyňský robot značky Eta. Koupit mě nebo mé příbuzné můžete například na www.alza.cz. Jsem velmi spolehlivý a žádaný 😊 Možná dobrý tip na vánoční dárek.

Aaa Vánoce. Tak dostáváme se k tomu, o čem bych chtěl dneska mluvit... Předvánoční, nebo pokud chcete, vánoční čas z mého pohledu. To víte, je to pro mě i pro mé kamarády doba, kdy se někdy nezastavíme... ale je to radost. I ten dětský smích.

Nebudu dneska vyprávět o každém dnu v této době, ani roce. Mí majitelé mě vlastní už velmi dlouho... A je to na mně znát.

Letos je ale napadlo a nápad to byl skvělý! Že sušenky tzv. „cookiesky“ by chtěli udělat dokonce z trojitě dávky! Postupně přidávali suroviny, to bylo dobré. Jen až jich přibývalo a oni chtěli, abych těsto promíchal... ozvalo se: „křup“! A metly, které mám, se zlomily... To víte, že jsem z toho neměl radost. Ale protože jsou moc hodní, koupili mi nové. Jsou lepší a hezčí!

Adéla Koudelková, 9. E

Obrázek: cz.pinterest.com/pin/268034615308130519/

Trouba

Jsem stará opotřebovaná trouba, v této domácnosti se nacházím už nějaký čas.

V době, kdy jsem byla zbrusu nová, jsem se těšila, až mě někdo použije. V obchodě jsem totiž strávila strašně dlouhý čas, takže jsem byla nadšená, že si mě konečně někdo koupil. Nacházela jsem se hned vedle myčky na nádobí, takže jsem se necítila tak úplně sama, nebo alespoň ze začátku, kdy o mějevili alespoň poloviční zájem. Časem jsem se stala pouze odkladačem na věci, nebo jen doplňkem, díky kterému působila kuchyň vybaveně.

Jediný čas v celém dlouhém roce, kdy na mě přišla řada, byly Vánoce. Ano, nesnášela jsem, když jsem byla nepoužívaná a opuštěná, ale Vánoce byly moje utrpení. Nebyla jsem trénovaná na to, abych vydržela péct tolik množství cukroví. Každým rokem jsem po Vánocích byla čím dál více vyčerpaná a zničená. Byla jsem smutná, že si na mě během roku nikdo ani nevzpomene, ale na Vánoce mě najednou každý potřebuje.

Letos jsem se rozhodla, že s tímto končím. Jestli mám být pouze hloupým doplňkem do kuchyně, tak ať jsem tím po celý rok. Nastal den, kdy se rodina sešla v kuchyni, a začaly velké přípravy na pečení cukroví. Já jsem tam jen tiše přihlížela a čekala na okamžik, kdy mě budou potřebovat. Někde uvnitř sebe jsem se těšila na to, až se budu moct pomstít. Chtěla jsem, aby také zažili to zklamání, které jsem zažívala během celého roku. Koukala jsem na maminku, jak jde přímo ke mně a má v ruce velký plech plný vanilkových rohlíčků. Pokusila se mě zapnout, ale nepovedlo se jí to, odmítala jsem jakkoliv spolupracovat. Po necelých 40min., co se mě pokoušeli zapnout a beznadějně, se maminka naštvála a odešla z bytu pryč. Za chvíli byla zpátky s radostí v očích a už ve dveřích křičela na děti, ať vezmou každý jeden plech a jdou k sousedům.

Když tam nanosili všechno cukroví, vrátili se domů. Slyšela jsem jen, jak maminka říká ostatním členům rodiny, že je ráda, že byli sousedi tak hodní a nechali je použít jejich troubu.

Přišel nový rok a rodiče se rozhodli, že pořídí novou troubu. Viděli totiž, že do trouby od sousedů se vlezlo mnohem více cukroví, takže si ji pořídí taky. Asi Vám je všem jasné, jak jsem dopadla já. Skončila jsem na starém sběrném dvoře, plném starých a nefunkčních spotřebičů. Až teprve tady jsem si uvědomila, že to byla moje největší chyba v životě. Jsem tu ještě opuštěnější, je tu zima a já zde přežívám s vědomím, že mě třeba ještě někdy někdo využije.

Anna Čániová, 9. E

brázek: cz.depositphotos.com/83549748/stock-illustration-oven-doodle.html

